

คณะ "นภาวดี" ออกอากาศทางไทยทีวีของ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ถอดจากอมตะนิยาย ของ Hans Christian Andersen.

เรื่อง The Sea Princess

กฤษณ์ จันทรเรือง

สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สร้างเพลง

ลัดดา สารตายน

กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

๑. ย่า	=
๒. พ่อ	=
๓. เงือกน้อย	=
๔. เงือกเล็ก	=
๕. เงือกกลาง	=
๖. เงือกทรง	=
๗. เงือกใหญ่	=
๘. เงือกชาย	=
๙. เงือกญี่ปุ่น	=
๑๐. เจ้าชาย	=
๑๑. คนहन	=
๑๒. เจ้าหญิง	=

.....

บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลใต้พื้น น้ำทะเลใสปานกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีบริวารภาคหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพฤษชาติ ไม่นก ไม่นกอกขึ้นอยู่คาตาม ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต้องใช้แสดงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคัดแปลงมาจากหิน กลองอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ใช้ลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสายหว่ายทะเลเป็นน่านกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ฉนังคานหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชคหิน สวนดอกไม้ และปลาวายอยู่ภายนอก ความสำคัญของฉนังกระจกบานนี้มีอยู่ว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบหางปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในได้ ที่ของกระจก และภายนอกของของกระจก และภายนอกของของกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมส่องตั้งอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็บปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาวาง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปร่วมก็ได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวชัดถึง เพื่อความสะดวกควรใช้พวกออกเคิฟสำหรับเลี้ยงในงจนคอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะคิดหนวดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อกสาวทั้งห้า คือเจ๊อกใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกกลาง เจ๊อกเล็ก และเจ๊อกน้อย จากห้านางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อกใหญ่ (ต้องร้องเพลง) เจ๊อกกลาง (นิสสัยติดตลก) และเจ๊อกน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊อกอาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้คาราแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อกสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมู่ญาติ จำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อกชาย คนรักของเจ๊อกใหญ่ ต้องร้องเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อกหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อกชาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกาตลก

๘. และเจ๊อกชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกปีของเจ๊อกน้อย

๙. เจ๊อกคำ สาวรับใช้ และเป็นที่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อกทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

เริ่มเรื่อง

ดนตรี เพลง พร้อมกับภาพยนตร์แบกกราวน์ (ซึ่งควรหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นซัดกระแทกโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพใต้น้ำ แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

ดนตรีจบเพลงพอดี เวลาเฟดเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อกเจ๊อกน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีสัจจยา และเจ๊อกใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้พิศเข้าตัว ถัดมาค่อนกลาง

เจ๊อกกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว คำนวณ

สัจจพอ และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ คำนวณ เจ๊อกเล็ก กำลังจัดโต๊ะอาหาร และถ้วยชาม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อกคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่ จวนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ต่องแล้วกันเสียที (พูดพลางสอยเข็มพลาง)

ยา ใจพูดอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เชอกก็เคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เรารู้ดีกว่าเครื่องทรงชุดนี้นะสำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา

กลาง หลานรักสุดสวาทซาคใจของเสด็จยา

ยา นี่ หลิงกลางไม่ต้องสอเข้ามาแสดงความอิฉาหญิงเล็ก กล้องแพนไปที่ เล็ก ที่โต๊ะอาหาร)

เตรียม ถ้วยชามให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ

เล็ก เรียบร้อยคะ

น้อย เลือซกันสำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา เสด็จพอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หลิงรองตักลูกแก้วเฉไปแล้ว

(รองตอนส่ายบัว ถวายค่านับ) เอาไวตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน

พอ บ้านเมืองของเรานี้ละ อยู่ใต้น้ำ ไตสมุทร น้ำทะเลจะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่งหนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ

น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ

ยา วันนี้หลิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ ไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไม่รู้สึกตื่นเต้นบางรี

(ขณะนั้น ยาและใหญ่ แต่งตัวให้น้อย เสรีพอที่ ยาไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แก้วรอน แก้วเหน้อย ใหญ่ไปช่วยเล็กจัดชามที่โต๊ะ น้อยไปดูตัวเองที่กระจก)

น้อย (ที่กระจก) ตื่นเต้นชิคะ ตื่นเต้นที่สุด น้อยพว้าภาวนาขอให้ถึงเวลานี้เร็ว ๆ

น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวน้ำโลก น้อยตื่นเต้นมากคะ

พอ เพราะเกรงว่าจะตื่นเต้นมากเกินไป เราก็ต้องจัดของป้องกันตัวให้ไว้ เสื้อที่เสด็จยาให้ลูกสวมอยู่นี้เป็นเสื้อกายสิทธิ์

ยา นี่แหละ เสื้อกายสิทธิ์

พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื้องต้นได้

น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ

ใหญ่ แลวน้อยจะเข้าใจเอง เราทุกคนต้องสวมเสื้อกายสิทธิ์ตอนขึ้นบนผิวน้ำ

กลาง เคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ รู้ไหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปุกกลนออกมา นาสงสาร

ยา แล้วยังไงละจะ

กลาง ม้วย ตายสนิท
ยา เสียของ
ใหญ่ แล้วยกบาปควย
กลาง ไม่บาป ฉันไม่ไค้ขำมัน มันตายของมันเอง แล้วยกไม่เสียของ ฉันเอากลับมาให้แม่คำ
ลงหมอแดงเรียบร้อยไปเลย
น้อย (ไปที่หน้ากระຈก เพื่่อมองขึ้นไปเบื้องบน)
ทำไมต้องเชิญแขกมากินเลี้ยงกันให้เสียเวลากันไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก
เสียเร็ว ๆ จริง
ยา วันนี้เป็นวันสำคัญในชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ
เป็นการบอกเชิญหนูให้เริ่มมาติดพันไค้แล้ว
น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล่ากันว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล (ขณะนั้นมีเงา
มีควมผ่านมาจากเบื้องบน) เนะ ปลาวาฬ (พี่ ๆ พวกมันไปเกาะที่ขอบกระຈกหน้าต่าง มองขึ้นไป)
ใหญ่ มันไม่ใช่ปลาวาฬ มันเป็นเรื่องของมนุษย์แล่นผาน เนะ คล้าย ๆ กับไค้ยีนคลิ่นคนตรี
กั้งแววอยู่ควย
กลาง ไซ้แล้วละ เสียงคนตรี
ยา ยาไม่เห็นไค้ยีนอะไรเลย
พอ หุคนแกคนเขาวงเรา จะไปไค้ยีนอะไร เส่คัจแม่
น้อย (ลิ่งโลก รุ่ย น้อยอยากให้ถึงเวลาไค้ขึ้นไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเสียงเพลงนั้น
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ไค้ขึ้นไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ
ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคืนมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเสียง
เพลงผู้หญิง ผู้ชายร้องแล้วไค้เสียงระฆัง
น้อย เสียงอะไรนะคะ
ใหญ่ เสียงระฆัง (เสียงระฆังเป็นโน้ตคนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ
รอง ตอนทีร้องขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ทองฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ
เกิน แล้วยกมีปลาประหลาดคอยู้นผิวฟ้า
พอ มันเขาไม่เรียกปลา ลูกรอง เขาเรียกนก
น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ
กลาง วันที่กลางไป กลางใจกลาหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเสียครุ่ย
ยา เนะแม่คนนี ไม่เคยบอกยา เลยนะ ไค้ไค้ระไค้คคาวนของมนุษย์เขาละแยะที่เกี้ยว
กลาง มือชั้นนี้ ไค้ไค้กินเสียดะ ออกกำลังนึกเกี้ยวแหกอวนเสียดะเรียบ

พอ ๐ ออ หมายถึงว่าเคยเข้าไปติดแล้ว
ยา แหม นังลูกคนนี่
นอย แล้วพี่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดๆ สดุดใจบ้างคะ
กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปละชนิดหนึ่ง มีสีชา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชาย
ฝั่ง มันก็เข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสีชา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา)
แล้วมันก็ร้อง โอ้ง โอ้ง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่ง
แสดงท่าหวาดกลัว)
พอ มันไม่ไช่ปลา มันมันหมา
นอย หมา (พิมพ์) โอ้ง ๆ
กลาง จะ โอ้ง ๆ
เล็ก บนฝั่งชายทะเลมีต้นไม้ ดอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมี
กลิ่นหอม หอมชื่นใจ
รอง แล้วก็มีมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีขา ไม่มีครีบหาง
เหมือนเรา
นอย ซาอย่างเรานี้ไช่ไหมคะ เอะ เราก็มียาอยู่แล้วนี่คะ
ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา คอยมันดั่ง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจาก
ปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว ซากก็จะหายไป กลายเป็นครีบและหางตามธรรมชาติ
พอ นั่นแหละ คือ ชาติแท้ ของเผ่าเร่ร่อนเป็นเงือก
นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์
ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณ
ไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตาย
ร่างหายของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ
นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ
พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะคอยรู้ไปเอง
นอย ดอกไม้ที่สวยงาม มีกลิ่นหอม แหม น้อยอยากเห็นจริง
(เสียงสังข์ หวดคังขึ้น ทุกคนภายในเฝ้ากล่าวขวัญว่าแขกที่เชิญไว้มาแล้ว คุณตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิด
ประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้
พระครบชุดนามศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามสี่ตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ เงือกชาย คู่รัก
ของ เงือกใหญ่ และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาบูโรหรือ แบบ ญี่ปุ่น

จะเรียกผู้นี้ว่า เงือกญี่ปุ่น ผู้ซึ่งเวลาตื่นเต้น ตีใจ ตกใจ มักจะปลั่งคำอุทานภาษาญี่ปุ่นออกมาควย แฉกต่าง ๆ เข้าไปทำความเคารพเสด็จยา เสด็จพอ และอวยพรเงือกน้อยซึ่งยืนอยู่กับพอและยา แฉกบางคนมีของขวัญมามอบให้เงือกน้อยควย ซึ่งเงือกน้อยจะรับตรวจดูแล้วแสดงความดีใจ ขอบใจ ระหว่างขายนำตัวญี่ปุ่นไปแนะนำถวายตัวต่อเสด็จยา และเสด็จยาและเสด็จพอเสียงจอกแจกต่าง ๆ ซาลง ชายเริ่มพูด)

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศญี่ปุ่นนี้ เข้าเฝ้าถวายบังคม

ยา เออ พอเงือกต่างชาติญี่ปุ่นนี้ เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง เอ เงือกต่างชาติ ก็มี

พอ หญิงกลาง รักษาบรรยาทน้อย

ชาย นครของเขายู่ในย่านทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หม่อมฉันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น ขณะนั้น คำนาคอกเทล เข้ามาเสิร์ฟทั่วกัน)

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

ญี่ปุ่น และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผ่าต่าง ๆ ฉันชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และที่มีเสียงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉัน

ญี่ปุ่น (ฉงน) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แทกไมอิดิ นับแต่เสด็จนมของน้อง ๆ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

ญี่ปุ่น โออย่างนี้ เลี้ยงมาดีนะ สวณารักทุกคน (ศึกษาความงามของทุกคน)

นงสนใจ(หยุดพักที่ใหญ่) ทำกะลิมกะเลียว) อี อี ๓๐ - ๓๖ - ๓๐ (พูดเป็นญี่ปุ่นก่อน)

ชาย ขออภัย นี่คือนมของฉัน

ญี่ปุ่น โสเสสกะ (ส่งภาษาญี่ปุ่น โคงขออภัยมากมาย)

ยง วันนี้เป็นวันสำคัญ ที่หลานรักคนสุดท้ายของฉันมีอายุครบสิบห้าปี ตามธรรมเนียมของเรา หญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้า เราไม่ยอมให้ออกจากบ้าน

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห
เน่ไม่ได้ ไม่ได้
ยา เพื่อเสร็จพิธี เณรินลงกันตามสมควรแล้ว เราจะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่วิมานา เพื่อชมโลกกว้าง
พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าวอวยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ
เจ้าหญิงน้อย พอดีควา ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปอวยพร นอย)
ญี่ปุ่น ขอให้เจ้าหญิงน้อย จงมีครีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม
บนผิวโลก สมความตั้งใจ แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ)
กลาง อวยพร อย่างเกี่ยวไมพอ ต้องร้องเพลงควย (คนอื่น ๆ เห็นชอบควย ญี่ปุ่น โคง
ใหญ่ ใหญ่ ชอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเข้า
เล่น ฮารป หรือเปียโนคลอควย)
พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด
ยา เชิญรับประทานอาหารกันได้แล้ว
(คนตรีคลอ ระหว่างพักอาหาร รับประทานอาหารกันแบบบุเฟ้ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด
นอยสนใจ ซักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจกแจกลาง นอยพูด)
นอย นอยอยากฟังเพลงที่พี่ใหญ่ กับ พี่ชาย ชอบร้องควยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์
บนบนกะคะ
ยา วันนี้น้องนอยขออะไร พี่ ๆ ต้องให้เขา ต้องตามใจหญิงน้อยหน่อย
(คนตรีขึ้น)
ใหญ่ เพลงที่ชื่อ ไซโหม
นอย ไซคะ พี่ใหญ่
(ชายและใหญ่ ครวญเพลงจนจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่นอย บอย ๆ นอยแสดง
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)
ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวควไวกว่าเก่งหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)
นอย จะให้นอยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา
รวมรำหูกควยกันทั้งหมดตกลงนะ
(คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วก็กล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอดี คำนำชม
เอกที่มีเทียน ๑๕ เล่มจุดพร้อมเข้ามา ยายพูดทามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

ยา ได้เวลาแล้ว (เคาะช้อนกับแก้ว ทุกคนเงยบลง) หญิงน้อยเข้ามา เอาหลักคา
ภาวานานิก ประรณาสิ่งโต อยากเห็นอะไรบนผิวน้ำ ขอให้ความหวังของเจ้าจงสม
ปรารณา เออ เป้าเทียน (ทุกคนเชียร์ แล้วร้องเพลง แฮปปี เบอร์เดย์ ทู ยู
เมื่อจบเพลง ยายพูด)

ยา ถึงเวลาแล้วที่ลูกเงือกน้อยจะออกจากปราสาททิพย์ได้ (คนตรีขึ้น น้อยวิ่งไปกอดย่า
แล้วไปกอดพ่อ พี่ ๆ ต่างหอมล้อมกัน เข้า กอด รุม น้อย)

ใหญ่ โชคดีนะน้องน้อย (ใหญ่ คลอดอุไปส่งน้อยที่ประตู ระหว่างทาง กลางวิ่งตามไปสะกิด)
กลาง ระวังเจ้านั้นให้ทีนะ ที่มันร้องโธง ๆ (ทำท่า) อย่าให้มันจับเอาได้
น้อย (ออมแอม เหยย ๆ) คะ โธง ๆ (ใหญ่ จูบ แกมน้อยที่ประตู อีกครั้งหนึ่ง
เมื่อน้อยออกพ้นประตูไปแล้ว คนอื่น ๆ พากันคอยดูที่ช่องกระจก ไข้วแทน
เป็นเงือกน้อย กลองจับเห็นครีบหาง ตอน จิ้งคอย จับใบหน้าเงือกน้อยส่งจูบ
อ้อลา ญาติ มิตร ทั้งหลาย ลอยขึ้นสู่มิวน้ำ)

จบฉากหนึ่ง

โฆษณา

ฉากสอง

อธิบายฉาก

ท้องสรวงเรือกงเต็กขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวิวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุแลบ พายุฟ้า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะท้องสรวงบนเวที จะเห็นส่วนคาคพ่า หรือ ตอนกลางลำเพื่อให้เห็นคานหลัง เห็นน้ำจืดฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหนา อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอนกลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และ เชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องคานนี้ ก็ให้มีคนถือพวงมาลัยอยู่ควย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟากฟ้า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และ ภายหลัง พายุ ฟ้าแลบ พายุ ลม และ ฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็น
ส่วนใหญ่ ก็จะได้เอฟเฟคดี
๒. คนหิ้ว แต่งกายแบบใกล้เคียงกับ เจ้าชาย
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหิ้ว ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ต้องใช้คาราแสดง แต่ต้องทำให้พอเป็นคอรัสในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรีไว้แสดงประกอบควย

เริ่มฉากสอง

เสียงเพลงหมู่ แว่วมาในระยะไกล สัมควรกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะห่าง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนสองกลอง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหิ้ว และ มหาดเล็กยืนอยู่ไกล ๆ ชะเงอ ชะแง มองไปในทะเลด้วยเห็นกลาสีอื่น ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ทาง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เช่นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบ้างไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจ้าคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไปในานแล้ว ของเพลง

(เสียงเงือกน้อย ร้องซวงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งกังวามาแต่ไกล ทุกคนตื่นตื่น วิ่งไป
ที่ทราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้กลอง แล้วเสียงนั้นก็เจ็บไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท้าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ
สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลือนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง
ครั้ง)

เจ้าชาย แต่เสียงนั้นหายไปเสียอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้ดวงจันทร์ขึ้นพูนขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ) ถ้าผ่าบาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเขามารวมรองอยู่ไกล ๆ ควบแน่น

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสะท้อนคิดตา จามิลืม จิตพะวงออกอาวรณ์

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พื้นน้ำ เงือกน้อยมีครีบและหาง แสดง
เอฟเฟกต์ เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในน้ำยืมลไม ท่ามกลางแสงจันทร์ และร้อง
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เงือกน้อย เวลาเงือกน้อยร้อง
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อรองคู่กัน กลองอาจเล่นภาพซ้อนเห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามิโชคได้เห็นหน้าเธอ
หนอยได้ไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระเพื่อมอยู่โน้น (เจ้าชายส่งกลอง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย คนหน ไม่ควรกล่าวร้ายถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่เรารู้จักนี้ เชลกรบเป็นเทพธิดา
ในฝันของข้า (กิ้งกะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้ข้าได้สัมผัสริ้นของเชล
หนอยเด็ก คอบบิจะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลี่ย
ลม)

คนหน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้ดีไหมพระเจ้าคะ เรา
ล่อนางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำยังงี้

คนหน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเจ้าออกมา เล่นเพลง
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

คนหน (พวกกลาสี่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น คนหนพูด)
เชิญให้นางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (กิ้งกะโกน) ถ้าไม่ยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเด็ก
(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ลอเสียงดนตรีให้ที่บรรเลงอยู่นอก
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะจ๊ะ
(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง
จบบนเวทีมือสั่นลง)

คนหน เมฆคำ (ออกคำสั่ง) ปลอไบเรือเร็วพายุมา
(ดนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกลาหลปลอไบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม
ฝนเทลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลิ้งจมมาที่เงือกน้อย แสดงความ
ตกใจให้เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออัปปาง ทำจากเอฟเฟคของเรือจำลอง
จมลงแล้ว เงือกน้อยพุดกัยตัวเอง)

นอย เขาคงว่ายน้ำไม่เก่งเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป
ดู

จบฉากสอง - ไร้นาม

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะจม ให้เห็นเอฟเฟคนานตามสมควร อยาลงเอยเร็วนัก

ฉากสาม

บรรยายฉาก

เป็นฉากชายหาด มองจากทะเลเข้าไป มีโขดหินระเกะระกะ และติดกับฉากแบกกราวน์ เป็นปราสาทหินแบบยุโรป ตั้งอยู่ ณ เชิงเขา หรือยอดเขาแล้วแต่จะเห็นงาม บางตอนเห็นทางเดินจากปราสาทนั้นลงมายังชายหาด อาจจะมีเขื่อนเงิน เป็นเทอเรซอยู่ติดกับแบกกราวน์

รายการตัวแสดงฉากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เจ๊อกน้อย ในชุดนางเงือก เห็นครึ่งและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวหนี ใช้มือช่วยขยับตัวไป
๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปี่ยม
๓. คนหน ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๔. มหาดเล็ก ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผ้าโปรง มีคาดแพรแบบเครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศีรษะสวมรองท้าวขาว
๖. นางชาหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

ฉากสามเริ่ม

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ช่าง ๆ มีเจ๊อกน้อยอยู่ติด หรือจะให้เจ้าชายเอาศีรษะหนุนตักเจ๊อกน้อยก็ได้ ส่วนคนหนและมหาดเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไปเจ๊อกน้อย เวลาพูด ใช้มือลูบไล้ที่ใบหน้าเจ้าชาย แล้วจูบแก้ม)

น้อย วายน้ำก็ไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น สาลักน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะคะ (น้อยเอาหูแนบลงที่อกของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้ เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เสกจ๋า เสกจพอ และสิ่งที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภัพ ช่วยอย่าให้เจ้าชายตายนะคะ เชอต้องไม่ตาย (เปลี่ยนจากภาวนาและพูดอย่างอออุหนาน) งามอะไรเชื่อนี้ พอเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็เป็นเจ้าของเสียงมหาเสนห..... ชัมเพลงเบา ๆ เห็นเธออยู่ในฝันใจไฟใจสะท้อน ดิตตาจำมิวาย ออกพระวงจิตอาวรณ์..... กมจูบเจ้าชายอีก (ร้องเพียงแค่นี้ แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลลงไปประสาทพิพของเรฯ จะได้ไหมหนอ (หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่

(เสียงผู้หญิงกลุ่มหนึ่งพูดอยู่บนเชิงเขา เป็นทำนองโഴยจรรถึงพายุใหญ่เมื่อคืนนี้ ได้นิณอุหาง)

น้อย ตายจริงมีคนมา น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน
เสียงเจ้าหญิงพูดนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พูดขณะวิ่งเข้ามา ไปคู่กันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดห้อมล้อม
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ตายหรือยัง

ข้าหลวง ๑. (กล่าวแก่เจ้าชายและข้าพเจ้านั้น) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน
และมหาเดเล็ก)

ข้าหลวง ๒. คนนี้ยังไม่ตาย

ข้าหลวง ๓. คนนี้ก็ยังไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกผู้ช่วยมาช่วยกันแบกไปเพื่อยุติการรักษาในปราสาทของเรา

(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพูด)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำมรงค์แบบนี้เป็นของกษัตริย์ เธอคง

เป็นเจ้าชาย (เอามือแตะใบหน้าเจ้าชาย) เจ้าชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ผู้ซ่อนตัวอยู่หลังโขดหิน)

น้อย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชายกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นซัดเข้ามานอนสลบอยู่ นั้นแสดงความหวาด
หวั่น เมื่อได้ยินเสียงคนเดินใกล้เข้ามา และยิ่งตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ตั้งแต่จวนจบฉากสาม กลองจับอยู่ที่เงือกน้อยโดยเฉพะ สำ
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพูด)

เสียงเจ้าหญิง เหาอะไรกันนะเจ้าปู่ ไม่เอา มานี่ นี่เสียงที่ เหาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ

เอ้า เหาขึ้นไปบนปราสาท

(เงือกน้อยแสดงความกระวนกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าทาง
ออกไป)

น้อย (เศร้า) โอ้ น้อยจะทำอย่างไร (ดนตรีแบกกาวนังขึ้นแล้ว ๆ) น้อยจะทำอย่าง
ไร (เกือบจะอื่น) หัวใจของน้อยนี้ คล้าย ๆ กับไม้ไผ่อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขา
ไปด้วย (โพล่ง) น้อยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) น้อยไม่ยอม
กลับบ้าน (พูดหน้าลงกับโขดหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โฉมหน้า

ฉากที่

บรรยายฉาก

เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพ่อ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ รong กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คลาย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังซักซ้อมตรวจดวงชะตาของเจ๊กน้อย คำสาวไชยกโตะเล็กดังข้าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเขามาตั้งถวาย

พ่อ

หาวนแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้ นี่ลูกใหญ่ กับ พ่อชายที่ไซ้ให้ไปตามหากก็พลอยหายไปด้วย

กลาง

(ภาวนา) ขอให้องอয়াไปติดแห ติดบ่วง ที่มนุษย์วางดักไว้เลย

ย่า

ซา ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสว่ทบัลคน พระจันทร์พระศุกร์เป็น เสรษฐ พระพุทสี่บคี่เป็นอุจจาวิลาศ (พูดกังขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชะยังไม่ถึงฆาต แมกลางเคาไคไกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ควย

กลาง

วูย ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสี้ยกอนมนุญจับเอาตัวไป แล้วแกนอนน้อยออกจากบวงควย

ย่า

ดูจะแถยาก

พ่อ

เสด็จแม่หมายความว่าอย่างไร

ย่า

ดวงของม้นว้ายากที่จะแก

พ่อ

หมายความว่าลูกน้อยจะไม่มีวันกลับมาอย่างนั้นรี

ย่า

(พิมพ์คำฉนวนครุ่นหนึ่งจึงพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบ่วงติดมากด้วย

กลาง

เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แนแล้ว นงน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางดักเอาไว้ เบ็ด แบคอะไรของแก

ย่า

กลาง

ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็คช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง

(ชี้แจงแนมองที่กระจก ลิงโลดกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปร่าคไปตูดควย)

กลาง

มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและน้อยรีบไปเปิดประตู พอกก็ตามไปควย กลางเปิดประตู น้อยโผเข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเขามา)

พ่อ

เป็นอะไรไป ลูกของพ่อ

(น้อยไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปซบกอดย่าแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจร่างกาย นอง ถ้าสรรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ
(น้อยไม่ตอบผลจากพอ วิ่งเข้าไปบอกคยาแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)
ยา (ดู) ทำอะไรนะ แมกลาง
กลาง บวบ หรือ เบ็คคะ ไม่เห็นมีอะไรติดมาเลย
ยา ไช้บอกยาดี ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความตื่นเต้นใจ ใจแต่ร้องไห้) แม่ใหญ่
พอขาย ไร่ใหม่ เรื่องมันเป็นยังไง
ใหญ่ เขาพบเจ้าชายในฝันของเรา
กลาง เจ้าชายเงือกหรือคะ ต่างชาติ หรือชาติเดียวกับเรา
ชาย เจ้าชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์
ยา อ้าว แล้วกัน
พอ เจอกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้
น้อย แต่จะรักกันได้ไหมคะ
ยา น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ไช้ใหม่ลูก
น้อย ไช้คะ
กลาง ไม่ใช่เบ็ค หรือ บวบธรรมดาเสียแล้ว มันเป็นบวบสวาท
ยา เจียบ ๆ ที่แมกลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า
น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ
(ขณะนี้ค่านำด้วยเครื่องคีมร่อน เขามาเชิพน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า
"นำสาหร่ายคัน" น้อยหันไปตอบขบใจเขา แล้ว ย้ำตอบเสด็จยา)
น้อย น้อยไม่รู้แน่คะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจ้าชาย ทวงที่มีสิ่งำ งาม
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ
น้อย -- เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงไห้เธอได้ยิน แล้วกลองหนี
เพื่อล่องใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ คะ ไห้เรือแล่นตามหาน้อย
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนคำ ดวงจันทร์ซึ่งพบนอน้ำ ทอแสงระยิบระยับ
บัคคัลเธอกรองเพลง -- เสียงของเธอจะตรึงใจ แว่วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป
(เคลิมเคลิมเมื่อได้ยินเสียงเจ้าชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะได้ยินหรือไม่สำคัญ
เสียงเจ้าชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย ใกล้จบเพลง น้อยไป
เกาะที่กรอบกระจกเหมอมองเบื้องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วิ่งเข้าไปกอดขบบยายา)

พ่อ

แต่มันฉันไม่มีผลกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถ้าใครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน
ไปเหมือนกัน รู้ไว้ซะป้องกันตัวดี

ย่า

เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร่ายตามพี่ ๆ เขาสิ แม่ใหญ่ เริ่มได้

ใหญ่

น้องกลาง มาเป็นต้นเสียงหน่อย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตาบริกรรม กลางเป็นต้นเสียง -- ทำนอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคลอยลง

ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะยอย ฉีกผากระเซ็น

เป็นฟองระคเ็น้อย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย

เคลิบเคลิ้มลมตัวนอน

แววเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม -- -- -- "

น้อย

น้อยทองใดแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ

ใหญ่

ทองไปแน

กลาง

อย่าลืมชวนพ่อหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปควยนะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทาทะงักนิ่งเหมือนภาพยนตร์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กล้องเฟด)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?"

.....